Wõrru-linnas: 1) 7mal Nääri-kuu pääwal, linna-laat. 2) 2sel Küünla-kuu p. 3) 22sel Küünla-kuu p. suur saksa laat, 8 pääwa. 4) 10mal Jüri-kuu p., weikse-laat. 5) 24mal Jaani-kuu p. weikse-laat. 6) 24mal Mihkli-kuu p., Mihkli-laat. 7) 7mal Wiina-kuu p., linna-laat. 8) 20mal Talwe-kuu pääwal, weikse-laat.

Narwa-linn peab lina, weikse ja bobbuse-laata 6mast kuni 10ma Küünla-kuu pääwani — ja 20mast kuni 23ma Mihkli-kuu pääwani.

Saltsburgi wäljaminniad ommalt maalt.

Konsistoriumist kitse-aukroni wäärt arwatud kiri.

Punnastand pallete ja hiilgawa silmadega tulli Anna, omma wannemate esimene tüttar, üks 13 ehk 14 aastane terrase näoga laps, kojo. „Mis ollen minna tänna kolis kuulnud!“ ütles temma. „Möttelge agga, Saltsburgi rahwa wäljaminnemiest ommalt maalt sai tänna rägitud, kedda Preisi kunningas Pridik Willem I kristliko armastusse ja heldusega omma male ülles wõtnud. Kui koolmeister ütles: „Üks sugguwõssa sest waesest wäljaaetud rahwast istub ka meie keskel,“ siis watasime meie keik immekspannes teine teise silmi, ja ei teadnud mitte kas se nalja woi töe jut olli; agga koolmeister ütles: „Jah, se on nenda. Üks wõsjukene Saltsburgi rahwast on meie keskis, ja kui temma sedda isse ei tea, siis pean minna tedda küll nimmetama ja ta woib omma wannemate käest küssida, kas se ei olle nenda. Nende sannadega näitas ta minno peale ja nimmetas mind. Kas

sa ei tea sest ühtegi?“ küssis temma. Ja häbbenedes piddin ma ütlema: „Ei.“ „Noh siis küssi kui sa kojo tulled. Sinno wannaissa woib sedda keige parremine teada, sest temma omma wannaemma emma olli ka selle wagga rahwa seast, kes usso pärrast kallist isamaad mahhajätsid.“ Kolilõppetusel kinnitas temma mind weel kaua, sind, armas wannaissa, palluda, meile meie Saltsburgi esiwannemate ello käiki räkida, et ma siis pärrast ka temmale sest woiksin teada anda. Ja nüüd üttelge ommetegi, kas meie ei olle siis mitte siit linna pärrised lapsed? Kas se on töeste nenda tõsti?“

„Jah, töeste“, ütles wannaissa, „meie esiwannemad, emma poolt, on kül Saltsburgist pärritud, ja kui teie himmustate, siis tahhan ma teile tänna õhto sedda luggo räkida.“

Ni pea kui õhto sõma wiimne sutäis sõdud olli lükkati lastest laud ja tolid paigale ja keik pallusid wannaissa peale hakkata, ja lubbasid waikset olla.

Wannaissa agga läks weel enne omma kamri ja töi kaks weikest õlliwärwiga malitud pilti. Panni neid laua peale, ja ütles:

„Wadake, need on need armsad waggad wannemad. Se üks pilt on minno õnnis wannaemma emma, kedda üks walli, kõwwasüddamega mees ommalt maalt ärraajas; agga, mis temmale esmalt suurt süddame wallo teggi sai temmale pärrast õnneks ja sel teadmata wõõral maal leidis temma armsad armolissed süddamed. Agga minna tahhan